

ACC. N:R. 4880

(anskrift)

Landskap: Halland

Upptecknat av:

Härad: Höls

Adress:

Socken: Bunnslöf

Berättat av:

Uppteckningsår: Född år i

Uppteckningen rör Bunnslöfs byalag

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

36 sid.

Pendisloff Byelough d.
 ler almindeligh Byestræ,
 hvorefter samptlige åboer skul-
 le sig mod hver andre for-
 holde åhr efter andet, med louf-
 lig Fred och hagni oluer edger
 och Engh sampt skouffhygge och
 andet mere, indrattat och sam-
 manførsuen, med menige bye-
 mændes vilje och samtykke, af
 Hassens lodi, Hæderlig herrens Jens
 Hansson Ulmivallin, den 12.
 Jun: 1684.

Det samme du vilde sig selv skuldske,
 Imod din næste du altid bette,
 Så går dig alting lyckelig i hånd,
 Enten du är til land eller vand.

1684

In nomine Jesu.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Hvad den som husfladers navn vil
bære tilbørligen skal være ankyggelig
och försigtig, icke alene derud, at hand
hand self eller ved sin hønere dycke
och ryckte sin ager och Eng, uden och at
~~hand~~ holder försvarlig giærde eller træpe om-
kring sin ärendom, jävelsom och i loyf-
lig tid til alle nabbers almindelig nytte
hafuer god hagn och fred både på ager
och anghmarck, at jordens gröda och
växt icke unyttelig trädas under jærboes
langt mindre skammeligen, af hus
flagtz jærnet det være må, opävies
och jordogis, Gud til vanære och spot,
och samptlige byernad til skade och
fordærvelse, thi er jernöden it fjide
eller skräc ur hus bye och etabvelang
som hafuer vangegiærden heljälus, huor

efter hver mand kand sig ådeligen skikke
 med Tapper og Fredhold, så om varen som
 efterkøpte Tider, på det megen Schade
 på Ager og Eng kand i Tids afbøis, och
 derimod en Schickelig Naboesfred och Kræ-
 lig Enighed igien tilføis, hvilket mand
 vil formode usjældbarligen skee, når hver
 mand mod sig self och sin næste gjør
 råt och skale, och beflitter sig at efter-
 legue visse regler over artickler af hele
 naboe laget engang confererede och sam-
 tyckte, såsom disse, efterfølgende ere,
 hvilke i følgende Bogsafuen indeholder
 och Lærmaer, som følger:

Om aldermand i Byen.

En aldermand i hver Bye skal forord-
 nis ådelig om Hækketid, hvilken med
 flid skal føge Byens Bæste, både med vij-

de och anset, när hand it år hafver
skient byen, och hand frigörs, och
en anden i hans stad tillfästis, den me-
rige byemånd skienke dertil doctig, med
mindre at den förrige vil ydermere
dertil lake sig bruge.

Huo som fattis til äldermann, och
vägrer sig deris, hand lake til byen
en half tonde oll, och endda ej längre
änd it år frie bliue.

När äldermannen på byens bäfte
någit hafver at adrette, så och hand la-
de tage på kläcken mådelig, och
schulle byemåndene församle sig, uden
någen er i loulig forfald, såsom disse: 1.
Om hand er yng. 2. Om hand er på lær-
schabte ärende. 3. Om hand hafver at
besture med sit Embers systre. 4. Om hand
er på sin egen besturing, som uden schade

icke kand försummis. Hmidris någon af
 disse förfall, at han icke personlig kand
 presenteres, så schal hans Schicksel sit
 visse bud, som kand samtjoke med naboerne
 i alt det der handlis, under Gire Schid.

Straff. Hvo som förachter äldermændens
 befaling, over flarer hannem Irattelig
 når hans taler på byens bedste huud
 tilbørligt er, over byemændens oplæg
 icke vil holde, hans bøde til byen, så off
 te det scheer, en otting. ¹⁷all.

Hvo som gjør äldermænden udyd, når
 hans liud påklappar, bøde så tigt det
 scheer Gire Schid.

Når äldermænden schal pante någon
 for ulidighed, skulle Gire byemænd, ja
 vel flere om behovf göris, gåe med hannem,
 at tage på pantet tvinge med hannem,
 på det icke någon skulle tænke, at al.

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNESARKIV

aldersmanden gör sådant af egenförsörjning
eller af annat. Och skall detta gås omkring
i helle byen, först till förs, sedan till an-
dre förs, hvilka vid utspisningen
skulle göra åldersmanden lyssand.

Huo som gör motstånd, och icke vil lade
sig pants, när hand er befunden brotts-
lig, böds till byen en skarning ål.

De jungsaboder af byen årlig utleg-
gis, skulle åldersmanden och vangejäm-
men en bytte emellan sig, och beholde
dem self för sit årlig utage, undta-
gende hvad mulet för gårdens brott
huer hand tillkomme, när vjude drif-
vis, och der blifver gånget full gårdens
med gransking.

Om någon åldersmand förbryder sig
mot byens lov, och gör ondsktig imot
någon af efterskrefne artickler, da

både hand dubbelt, så tykt det seer, eff-
ter huer Artickels indhold.

2.

2.

Om Byerride.

Når tid er och brøst findes på vange-
bed eller tæppe, skal ældermannen må-
delig tage på klæcken, och så første
gang advare en huer til vis dag at
gaae lucke eller och færd tæppe.

Skal vide schal gåis, schulle alle byer-
mand eller deris visse bud legge pant
fra lej, huer så got som en i en ge-
richtig mandts hus, derefter schulle
de udgaa at gandske huer mandts giard-
er så uden omkæring som inden til, ofuer
den gandske væng och mideluchte ejendom
i heele byen. Findis nogen motvillig til
at legge nøjagtig pant fra lej, så schal

Aldermanden med alle byemænd gik i
 hans gård, och tage fældkommet pant, men
 gløiede da derudi byemændene nogen med-
 pant, eller gikvis forhandringste ord, da
 bodde sig den brodsige hver gang til by-
 en en fældmig all, fast hand ikke bliver
 vide forkyldig; men bliver hand vjædet,
 da bodde dertoruden efter almindelig
 oplagk. Men som ikke kommer i tide et
 legge sit pant ifra sig uden hand hafuer
 færlig forfæld, bodde en forkiel: men kommer
 hand, efter de andre ere ufgangne, bodde to
 forkiel: Och om hand ikke kommer, forand
 de komme til byen igien, da bodde sigre
 forkiel.

Star vide gais och vangeziårderne
 med andre jindtapper forhuu grandforkiel,
 forhal nøffe forci ps, hvor ogk, fæ, fæ
 eller fæyn kunde latteligen indgæ, for

medelst ulovlig tapp, eller och frivillig
 församning, för sådan gårdens brist
 såld både den skyldige till byn en ot-
 ting all. Men förändra den små grise
 och gåshögskul fast ingen sånat end-
 de er midgangen, både sig och den går-
 det tillkomer för hvert ulovligt skul en
 schilling: Men er gårdet så laust at så-
 nat som icke er välgörant hand skul.
 Springe, eller så skrobeligt, at sån hand
 det skuldskape mer giennombryde, så bö-
 de den skyldige för hvert sådant går-
 de fyra schilling: förste gång, och giör för
 gårdet boufligit, eller när det i grund
 ned faller.

Till detta vilde at gå, skulle fyra
 man bland alle de andre förnämnelig
 utvaldes, hvilcke skulle göra skuldsyn-
 dige ^{till} at öfverse. Hver man ska tappa, och

dennem vide foruden vild och venskab,
 had eller almind, som de achter med en
 god samvittighed for gud at anfæere.

At de disse for Mandts giærder
 skulle de andre byemænd och middelstgids
 hafue nøje opsyn, på det de i lige-
 måde, om brost findes, ikke skulle blifue
 afstraffede, uden maa plichte med de
 andre skyldige på lige fad.

3.

3.

Om Vængegiærder at frestappe.

Om foråret och vartiden skulle alle
 vængegiærden uden och inden frestang
 være gubluchte til fiorten dager for Mik-
 lippi Jacobi dag, under fjöre ochio: böder,
 for hvert giærde ikke da er nogenlunde
 optappit. När da ickevermanden fore-
 sætter pris til at alle vængegiærder inden

och wden till Jehanne ware lofelig, och nå-
gen lundis försummelig derudi, hand
både till byen en otting all, och wil
hand ändra icke göra sitt giärde för-
særligt, da skal det kundeskapas.

Om efterkostt när vinterrug bör säas i
agrens, Jehal och huer byemans holde
sine giärder gäbleckte alle städer, och
holde wängeladen ved god macht, at de
kunde stå tillstutne, i det mindeste för en
måned eller sex ugers tid, at icke gräs
eller sänn kunde indkomme till den wdt-
säst vintersad, den at opade, hugfomkeft-
ler imod byden, både första gang en ot-
ting all. Deryfter Jehal äldermannen
pännde hvarnen till en vis dag sine
giärden at tappa louflig, i huer hand
da opuerhönig, da både dubbelt så tytt
det seker.

Stenhoude quægh och böfshab. Schal holdis af vinterfäden, det mæste mueligt er, besynderlig Juynene, som pleyer. opkafter hende flæmmelig, hvalke endelig 2° om effterhæft som om vaaren skulle ideligen vare loufflig ringede, at de icke for dærlue bade eger ud Eng, sampt gademarch och lægging, has der mod forser sig effter at ældermænden faaer det befatt, bade for huest hofwit som ikke er loufflig ringet en Schuining, men for huest som er uden ring to Schuining, 2° tyt hand dermed betræffis, och desbruden betale schaden til grunde-nes ejermænd effter nøge. Befind nogen byemand tage uden forlouf en anden mandtz giærde, och dermed sin giærder øvratte, straffis til tinget effter lag och rett, och betale ejeren schaden.

A.

H.

Om Hängeleed.

Alle Hängeleed på ved byen som i
marschen skulle vel hænges och i loovlig
tid; och holdis tilluckte om föråret i det
senast till Valborg dag, men om efter-
höst för vinterfärd till alle hölgentid;
Evers bodis för hvent be icke er hængt
en otting all; Men för hvent som icke
er loovligt hængt, ändock det hänger, be-
des före Christ.

5.

5.

Om Jämbett som ej maa holdis i Bye-
vångh.

Om föråret skal intet quag holdis
långre i Pingen; and till fjortis dagar
för Valborg dag i det senaste, uden
allene det, som brugis till Pærens fornøden

LUNDS UNIVERSITETS
BOK-
MINNESARKIV

led, huldhet och jehal lovlig hafftes
och stioris på en huers Gedom och
icke nogen andens. Endis der anden
boeschev, vare sig fow, kalpuer, giard, grij-
fer eller andet slagts i vangen efter
forfagde tid, da bode datz ajrmant for
jo gang en johulling for hvert hofuet,
anden gang dubbelt, och saa framselis;
uden det mod vilje och viderfchev inkom-
mer på nigen mannts giarde eller leed,
da bode den sui giardepladts icke lovlig
hafve tøjpet och nigen anden.

Vangen tøjge med Engene jehal
vare reffset aldeles for los fanet och
ogh til næste Sondag efter Melborg-
misse, eller och boddis for hvert hof-
uit to johulling.

Hulcher som drijver noget slagts
joenidt i Vangen lost och ledigt, ef-

ter fædt er, och det gjør nogen mand
 Schade på ager eller Engk; da gaaede
 creatur^{en} ej mand Schaden igjen, och
 bode på til byen første gang en atting
 al, anden gang dobbelt, och så frændes
 liss.

Engen huusmand eller uden byismand
 må slippe sine creaturer, såvel de abru-
 gelige i vris væng eller Enger, end
 der er opkøbt, uden samtlige byemænds
 samtykke; thi heller må nogen af disse
 byemænd dristig nogit lade sæt i ind
 i vore Enger, så længe Læden står på ag-
 rene, i saa små sølvinger och halvaer,
 uden det skeer med hele naboernes min-
 de; skeer anderledes, da bode den skyl-
 den findes hos, for hvert hofuet første
 gang to Schilling: anden gang dobbelt, och
 så frændes.

6.

Om vängvande Creature.

Huo som ofverbevisis at hafue väng-
vande creature, enten agh, quag, frijn,
faar, hons eller gris, och hand det iche
ooligen heffter, effter hand er en smide
derom sammint, bliffuer det fiden i vängen
fandit, i någon byemands korn eller gräs,
eller i hans kaal eller humblehafue, da
johal johaden tæris, och den som färdant
vängvant färdant hafuer, johal betale
det allsamman til grundens Gärmand,
och disforuden både til byen en otting
du. Skeer det oftare, at såvanne väng-
vande creature ubähtede gör någon
byemands johade, da både Gärmanden
dobbelt til nabaelaget, och givde johaden
igien, så tist det passerar.

Men frakter eller klapper någon fine

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

6.

hvis eller gids lofflig, och de finades end-
da i vängen, da galdes den Schylde's
Schaken igien, første gang, Men Scher det
anden gang, da betaltes icke allene Schaken,
uden andock bödes huer gang en Schilling
for hvert Holuet.

Om Görjanid.

Hu som laver sine Hafler eller andet
flagte gaag³ lår nogensteds i frede-
säng eller frede-Eng uden thior, endog
hand slipper dem på sit eget, och det gör
någen mand Schade på ager eller Eng,
hand betale Schaken, och böde hi. byen
en fiarding oå, ja tåt hand anbræffes. (!)

Hu som thiorer på anden mandts Eng
forånd den er verit opkøstet, uden Gör-
mandens samtycke, böde en otting da til
byen, och ändå være i hans minde grun-
den thiorer. Men thiorer nogen Hoved

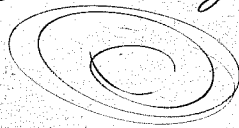
eller andet flaugte på anden mandt
ager uden forløuf, da omfchiont. Liden er
af ageren, fchal dog den brødtelige for
domdriftighed gifue til byen en fiarding
da, och desforuden fluei hannem til fridts
grunden tilhører.

Thiører nogen på sit eget, at det fløj-
per løs, os gior fchade, der fom det lov-
lig kand leuiffis, da både den brødt-
lige til byen forfte gang to, fchis: for
huert hofuet, fiden dåbælt, och fā fram-
delis; och desforuden fluei den vel tilfridts,
fom fchaden lydt hafuer.

8.

Om etabois fchade på Ager eller
Engk.

Huo fom thiører ofuer en tilfælt ager,
uare fji waar eller offter høft med vagn,

harvæ, åhr eller ploug, eller legger stie
med tiorfæmst eller andet, der gjør
alouelig vej ofuer anden mandts, ukö-
stet Eng, uden rette Gjerrandts sam-
tykke och minde, och derofuer klegis, da,
der som det med rigtige vidne kand betyg-
gis, bode den brodtelge til grundens
Gjerrand en Rd. Sfm. for hvert stykke
kand legger vej ofuer. Huitchen som kö-
ster eller plöjer fra sin nabos eller kennes-
broden ofuer gammel hafv och skæl, och det
gioris af frie forfætt, och kand med troværdi-
ge vidne betygis, da skal den brodtelige
legge det fra sig igjen, och bode derfor-
den til byen en fiærding åll, så offte kand
forfeer sig.

Hus som kaster stien af sin Eng ofuer sin
nen på sin Nabois ejer eller Eng och
det hannen bryder med to vidne ofverbe-

vijft, både derfor det byen en otting all.

Sluger nogen træ på anden mandts
 Gedom uden minde, både for livet bygge
 A. Schill: for stort bygge & Schill:

9.

Om ulovlige hunde, och skab
 både Dgh.

Haer mand skal lovligen skaffe och
 binde sine hunde, ikke alene om dagen,
 men andock om natetider beffendelij,
 at de ikke skulle løbe omkring by-
 marchen, och gjøre schade anten på får,
 gias eller andet fædent: has bestemt
 bryder, efter hund er advarret, første gang
 både schaden, sken skeer det anden el-
 ler tredje gang, da både ikke alene
 schaden, uden och orsforden givne til
 byen en fiardmig all, så ofte det
 nogen tid skeer.

Der som sig och kunde, at nå-
gen mandts hæfter eller jænstedt blesue
skæbbede eller med anden smutelig jæg-
dom belabbe^{ne}, (det gud dog nådeligen fra
arten afvende:) da skal Jernanden holde
samme befriede Creature og gademar-
ken och Jællits klølgang, hus som befin-
des det iche at giøre, och ey dertil i tide
bruger råd och lægesom, efter hans er
blesuen advarst, da skulle byemændene
haue frie macht och loff samme be-
frieade creature i jænck at driffue,
och det fordruckne, hus herimod jændis
stridig och motwilig, både første gang en
halff tønde æll, anden gang dobbelt.

10.

10.

Om Alfredts driff.

Paa en haer mand hafuer ædelis vid.

köpt af sin ähns grode, ja af agren-
 ne, som Engene, at nitet videre er tilba-
 ge, som det ähr köpts kand eller bod,
 da skal äldermannen i tre eller fjöre
 byemändtz närwärelse legge haanden på
 Hängeledet, och det auersöft offræ. Men
 kus som för något löff quag livet eller fört
 inför, eller införde lader, enten igiennem
 Hängeledet, eller andenslotts, Eller och ager
 igiennem Hängeledet, och lader det äbet och
 uttillicht efter sig, enten i nidselthösten
 eller på fidskösten, och der slipper fästet
 ind af huset flägte det väre kand, och
 någon mand der af fanger schade på
 Lad, hös eller gräs, da giælde den scha-
 den igen, som domdömkelig och ofornafflig
 sig förfä, och var ähnsfag till utgå

i Vången, och både disforuden till byen
 en tråde all. Men huo som brydes hal
 på något giärde, vare sig hans eget eller
 en fremmedis, och der någon slagte färdigt
 middrifuer föränd Vången er loolij op-
 gifuen, och det kand hamma ofuertygis, kand
 både till byen icke allene en tråde all,
 uden och löse huart hofuett mid droff med
 to schis: ^{lenten} Det er hans eget eller någon an-
 dend.

Ingen byemand skal gifue någon pers-
 son forlouff at fancher at gif agrene,
 föränd al Vången er schialigen opgifuen,
 under en fjärding alls forlouff. Fordriftes
 sig någon at fancher op at gif agrene uden
 forlouff, både till byen otte schis. och dröfor-
 uden miste att hui de famlede hofuer.
 Dag de ähr her undertagande (!), på
 huiltche gud gifuer os ålden af skofuene.

11.

11.

Om ulowligt jolok at huse.

Hao som hyres eller herbergerer någon ulowlige jolok, uden Jorsten, aldermandens eller meniges byemænds vilje og samtykke, både til byen en fjærding al.

Hao som locker någon mandts tuinde ^{1/2} Li. eller den nem skjuler och dölger i sin huse eller udenfor med frie forstæt, både til byen en halff tonde al, och stænde tuindets madfæder til rætte for alt det hand kan hafue i nogen måder at pretendere, och giewe han nem al jolok igien, och være derforuden i sit eget herfschabts minde.

12.

12.

Om ulowlige Brønde.

Hao som hafuer ulowlige brønde, och ikke giorer dennew jærdige med brønd-

^x) o. hion.

kar och andet, når de derom af ælde-
manden ere fræmte, skal bøde til
byen en færdig æll, och dog huere
til huis skade nogen fænger af dem.

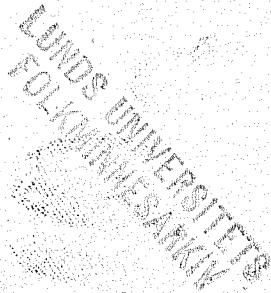
13.

13.

Om ulovlige iæftader och
iæchepier.

Ældermænden skal være forplich-
tet årligen om S. Halborg tid at ta-
ge tuende af bymændene til sig, och gaa
gå i hver mandts huus, at besee hans
øgen och iæftader, och huor de findes
ulovlige, der skal ældermænden strax
lægge dem forre at giøre sine iæftader
lovlige inden otte dager, at det kand
være hver mand uden skade. Huo
som heft denne ældermændens befal-
ning icke liide vil, kand bøde til byen

en halff tond all, ja offte forfælle
findeis.

Hver byemand schal nu vare for-
pligtet at holde i sin gård en god
lang stie, at rædde sine huus med,
om (: hvilket gud nådelig afuende)
ildebrand påkom, eller om stor storm
och bræfende værtilig, som på huse-
ne kunde giøre stor schade, under
otte schu. boder.

Serffom och (: det gud forbiude) den
schadelig giast jlsbrand enten nat
eller dag i nogen mandts huus bleff
optændt, da skulle alle Naboer vare
forpligtede sig dertil med alverfæste
haft at lade midsinde, både med span-
der och høstysuer, ja endoch med hæl-
ser och vågne, vand at tilaghe, och

hjelpe fligteligen (1) til at råde
 kuffene, om de kunde, og dæmpe it-
 den af yderste macht, hos herudi in-
 dis motwring, hans bøde en tønde sø,
 til byen, og en risdaler til fattige
 folk i fognet.

14.

14.

Om byemænds forhold i
 Gildishuus.

Hos som gifver anden ubeguem
 ord, eller taler huer andre upschickeli-
 gen til, enten på almindelig gade-
 træffæ, eller i gildishuus, enten i
 høflighed, eller i druckenskab, særde-
 lis byens ældermann, når hans er
 tilstede, og god liid mellem huer an-
 dre påklapper, da skal ælder-
 manden tage to eller flere af

byemændene med sig, och dem skæ forlige,
 huem da kand ofuerbevijsis med tuen-
 de vidne kænne storst Jehyd, Jehal gif-
 ue, når de ere forligte, en kæff
 tønde ðll i lauset. Men den som
 ikke vil lade sig forlige, uden heller
 Jindis motwillig och stridig, kand bö-
 de en tønde ðll, dog kærskabets sag
 foruden, om sagen er så group, at den
 ikke uden proceß och rattergang kand
 bliue bylagt.

J'ligemåde Jehal och så af ælden-
 manden samme artichel holdis, om
 kand sig imod nogen byemand uden
 billig årsag forbyder.

Hus som begår flugtemål i gildis
 hus eer uden forre, når gildis ðll
 drickis, kand bøde dobbelt.

Huo som bad hemmelig all af
gildishuvs på andre orter uden bor-
re, och hafuer icke dertill älderman-
dant och de andre Halsers samtycke,
hand böde en af till lufugets (!) råd-
ste, så ofte hand bliver beträffat.

Junge Juyttegiaster, vare sig born
eller andre, skulle lidis i byemänters
gildishuus, såsom sådana folks kunde
offte gifue åhrslag till stor uemigdet
och trätte mellan Halsers och bye-
mänt, och bringe meget ondt till råde,
som (: må Jhee :) ellers aldrig bleff
hördt eller spurd.

Appendix.

Huer mand skal være förplikt-

tet at færdiggjøre almindelige
 hørvæge og Hornvege for sin egen
 Gødsom; under 4. Schu: boder, eff-
 terat hand aff Aldermanden er på-
 mindt, och får Schu: ingen underfrie
 sig legge nye vege offuer anden mands
 Gødsom; vore sig ager eller ång, uden
 blifue ved den gamle Kiorevej, som aff
 samptlige Lymænd af anildtægtid høf-
 uer varet brugelig.

Ingen mand maa tage frammed
 eller uden byis mand med sig udi al-
 mindelige Enge och bewilge hannem
 noget bygge lidet eller stort uden
 vor Aldermands videnfchab, under
 8. Schu: boderfforste gang, fkeer
 det anden gang, bode sig en march

Lem: tredje gang 2. H, og 3. frem-
delis.

Om någon fordrifver sig at uttage
sine creatur enten hemmelig eller
åbenbare af anden mandts gård,
der de ere indfattede, efterat de haf-
ue gjort skade och ufrod på ager
eller Engh, da bøde sig for skiff-
rædig domdriftighed forste gang
en stening af til byen, och disforuden
betale hvad skade creaturene hafue
gjort, skeer det anden gang, bøde
de dobbelt och 3. fremdelis.

Befindis någon at sälge med sin na-
boe, när hand visste hvad ufrod hand
gjort hafde; da skal hand under-
gåe samme straf, som den der skiff-

ver upreden skiffstett hafuer, efter Ol-
dermandens och 3. andre uwillige
mänds gottfinnande, både till byen,
och till den Jehaden liot hafuer.

Jordhåger någon ager eller Eng i för-
derang, och det Jeker med byemänds
samtycke, och och giärdet omkring
väre lige så gott som de andre
vangegiärder, och när den andra
rang afgränsas, och och samme mid-
tapper ligge åbne för allmiedlig
gång till en hurs nytte.

Men om Jodanne midlyckis giärden
icke kunde giord fued fred, både för
det gres och sammit, derudi off
dens ratte Jörmands selfwilligen
er midleppit, som för det bae-

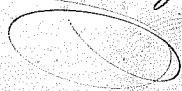
Jordhåger.

schab, der hand hafue drifft uden-
forre, så at nogen af partene
føringer ofuer det ulovlige giærde
och gör någon mand schade, enten på
ager eller Engk, da bøde sig scha-
den den det ulovlige giærde omkring
lycherne tilhørte, och bliver schuldig
til byemændene disforden en otting
oll, så ofte brogt kommer på.

Således och samme indlychers for-
mand modstridig at hand ikke vil giær-
de omkring sin midhægnede grund, som
sige Sannemænd kunde bese være loof-
ligt och upræffeligt, da hadue sig
byemændene, efter forregiende, schid-
lig samvilde, fuld magt och myn-
dighed såvonne broffaldige mid-

lyche grårder at kudskafts, på
det at uhægn och ofred på någt om-
liggendes ager och Eng kand. afbojis
och megen stridighed mellem naboer-
ne ganske dampis och udfleis.

Såfærd någon mand får indhæget
Gæden anden mand til fortoeg. en-
ten på hans ager og om høst eller
vår, eller almindelig gange og på
andre tider, och ikke godviljen vil
det rätte, och någon deraf finder
sig præjudiceret; da måe alder-
manden med bymændene upege
det schadelige grårde, och forelægge
grundens ægtemand at fjerne och repa-
rere sit grårde på bequæm tilbørlig

plata och Rulle, så at icke någon
derofver billigen hand Liavé, om hand
på nge vilse det igien upprätte.

Denne förklarende beviskräc lölue
vi samptlige bymänd efterläffe al-
deles tryggeligen til allis vort gäfn
och kaste, hvilket med voris understöck-
te Signeter och karemärcken veri-
ficeris och bekräfftes.

Jens Hanson. Peder Carlsson.
Loci Pastor End. Dagh.

Peder X Jönson. Lardts Δ påfön
Stambömand.

Knud Juenson. Peder Knudström.
III Z

Per $\mathbb{H}$ Anderson. Per Lassefson.

A

Anders Gudmarfson. Mons Hanson.

A

†

Ease Skielson.

Γ

Mons Lasefson.

X

Niels Larson.

L

Ole Hanson.

H

Bengt Bengtson.

X

Per Knutson.

†

Bengt Larson.

A

Ole Skielson.

H

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Enlighten med häd förärvade original
betygas. Stockholm i Kongl Riksrätskans
den 18 November.

Hedmanlund
aktuari.